

תובנות הסולם

פרשת השבוע: ויקרא
ז' ניסן התשפ"ה

להצלחת עם ישראל והחזרת כל השבויים לביתם!

בית האומה רמת גן
המקום לצמוח יחד

עלון שבת שבועי עפ"י תורת המקובל האלוקי "בעל הסולם" - רבי יהודה הלייב הלוי אשלג זצ"ל

מאמר השבוע

מעלת הדבקות בצדיק

(א ד) "וְסִמָּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו". כותב האור לשמים' רבי מאיר מאפטא זיע"א "האדם הרוצה להעלות עצמו לעבודת ה' יתברך ושהתורה תפילה שלו יהא רצויים לפני המקום ברוך הוא, צריך להשתתף עם הצדיקים, ועל ידי שיתוף עם הצדיקים תהיה כל עשייתו זכה וברורה. והצדיק נקרא 'ראש העלה' כי הוא מעלה תמיד נשמות ישראל. וזה פירוש הכתוב וְסִמָּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה – שצריך לסמוך עצמו תמיד על הצדיק ולהשתתף עימו, אבל וְנִרְצָה לוֹ – לעשות רצון הצדיק בלי לעבור רצונו ח"ו. עוד וְנִרְצָה לוֹ, שתמשיך על הצדיק מרצון עליו, כי הצדיק אינו זוכר על ענייניו, ועיקר עבודתו בשביל כלל ישראל, וצריכים להמשיך עליו מרצון עליו ולהבריח כל המקטרגים מעליו. ומי שעושה כן, זוכה לְכַפֵּר עָלָיו – שעל ידי שממשיך על הצדיק בא עליו גם כן השפעה ומחילה וסליחה וכפרה...". כמה גדולה עבודתם של הצדיקים שעל ידי ההתדבקות בהם וההליכה בדרכם, אפשר לזכות להדבק בבורא עולם. לא כל אדם זוכה למעלות האדירות שמגיע אליהן הצדיק ואמנם שכל אדם יכול וצריך להגיע לדבקות בבורא, המסלול הכי יעיל והכי נכון לכך הוא להדבק קודם בצדיק אמת.

מדוע חשובה הדבקות בצדיק?

כמה שהאדם ישתדל וינסה עדיין הפעולות שלו לא תמיד שלמות ומלאות חסרונות לעומת זאת פעולותיו של הצדיק הן ודאי שלמות. אפילו התפילה של האדם הפשוט קשה לה לעלות לבד ולפעול את פעולתה בשמיים כיוון שהיא חסרה משלמות. כותב הבן איש חי: "כי על הרוב אין תפלתו של האדם שלימה מצד הכוונה, אך נשלם חסרונה מחמת הצטרפות שלה עם תפילות הצדיקים שהם שלימות, והם מושכים תפילות החלשים, כמו ספינה של אש [-קיטור] שמושכת עמה ספינה פשוטה, ולכך זה שאין לו חפץ ורצון בחיבור ואחדות, אז מידה כנגד מידה תפילתו לא תהיה מצטרפת עם תפילות צדיקים השלמים, ונבדלת ונפרדת מהם, ואז יוכר חסרונה ואין בה כח לעלות". כלומר כל העבודה שלנו היא לייצר 'חפץ ורצון בחיבור ואחדות' והשאר כבר יעשה מאליו על ידי פעולות הצדיק השלמות. כותב רבי נתן מברסלב: "אבל באמת כל התפילות - הצדיקים שבכל דור ודור הם מעלים אותם ומקימים אותם, כמו שכתוב ויקם משה את המשכן, ומעלין כל שייפא ושייפא לדוכתיה (איבר ואיבר למקומו), ובונים קומתה של השכינה מעט מעט". ונסיים בדבריו הנפלאים של הרב יהושע שפירא שליט"א "התקשרות פירושה שע"י החיבור לנשמת הצדיק אנחנו זוכים שהקשר עם הקב"ה יהיה באופן יותר משובח. זו מצות עשה מדאורייתא להדבק בתלמידי חכמים, ולהיות על ידי זה דבוק בה'. באמת אנחנו צריכים להיזהר לא להתבלבל ח"ו להדבק בצדיק ככתובת הסופית, אלא כמי שמעורר את הנשמה שלנו להדבק בה' יתברך, ובזה אנחנו מקיימים מצוה מדאורייתא להדבק בתלמידי חכמים. כמו שמצינו אצל משה רבינו ש"כל הנהנה מסעודה שתלמיד חכם שרוי בתוכה כאילו נהנה מזיו שכינה". יהי רצון שנזכה לדבוק בצדיק האמת ועל ידיו נתקשר לבורא ברוך הוא ונזכה לכל מיני טוב דעלמא ולגאולה השלמה במהרה אמן! שבת שלום.

סיפור לשבת

עוון הגזל מקטרג בראש

"נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו"

חז"ל מבארים במדרש: "סאה מלאה עונות, מי מקטרג? - עוון גזל מקטרג בראש".

שאל על מדרש זה רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים":

מה השאלה בדברי חז"ל: "מי מקטרג?" הלא יש סאה מלאה עונות?, האם חסר מי שיקטרג?!

אלא ביאר ה"חפץ חיים" - יש להבין זאת על פי משל:

איש אחד היה בעל חוב לאנשים ובצר לו, הודיע להם כי לדאבונו אין ברשותו כסף לשלם להם את חובותיו. למרות שבעלי החוב כועסים עליו כעס גדול, אף אחד מהם לא ירוץ אל ביתו של האיש לחטוף ממנו חפצים בעלי ערך. כמו למשל: את כלי המיטה שלו, שולחנות כורסאות וכיוצא באלה...אולם אם קרה שאחד עז פנים, קופץ על הבית פנימה וחוטף מכל אבא ליד אזי כבר כולם ירוצו אחריו לחטוף...

כן הוא הנמשל בעניין העוונות: מכל מעשה עבירה נברא מלאך משחית. אבל המשחית שנוצר מעוון הגזל הוא חצוף גדול בדיוק כמו העבירה עצמה, ומשום כך הוא קופץ בראש ומקטרג. אחריו הולכים שאר המשחיתים, אפילו אלו שאינם חצופים כמוהו.

(באדיבות 'דבר תורה')

עילום בית

אהבה אמיתית נוצרת כשכל אחד רואה את השני ככלי לגילוי אור ה' בעולם. (מתוך שיחות הרבי מליובאוויטש) שלום בית הוא לא רק להינעם ממחלוקת – אלא לראות בזוגיות שליחות אלוקית, מקום לגילוי אלוקות דרך יחס של כבוד והערכה הדדית.